

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ตอนที่ 1

ประชากร

ฟันทุกซี่ในช่องปากของผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบ

กลุ่มตัวอย่าง

ฟันแต่ละซี่ในช่องปากของผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบ จากผู้ป่วยทั้งหมด 30 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เลือกผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบของภาควิชาปริทันตวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และของแผนกปริทันต์ กองทันตกรรม โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ตามข้อตกลงเบื้องต้น จำนวน 30 คน

2. บันทึกประวัติและตรวจสภาพอวัยวะปริทันต์ตามแบบบันทึกของภาควิชาปริทันตวิทยา

3. ตรวจทางคลินิก

3.1 ดัชนีเหงือกอักเสบ โดยดัดแปลงมาจากของ Loe & Silness (1963) โดยใช้ปลายของเครื่องเพริโอเทมปีดิงแสดงในภาพที่ 4 บันทึก 6 จุดต่อ 1 ซี่ฟัน โดย

บันทึกทางด้าน ไกล่ใบหน้า 3 จุด คือด้านใกล้กลาง ด้านแก้ม และด้านไกลกลาง แล้ว

บันทึกด้านใกล้ลิ้นอีก 3 จุด คือจุดกึ่งกลางด้านลิ้น ด้านใกล้กลาง และด้านไกลกลาง

3.2 ความลึกของร่องเหงือกหรือร่องลึกปริทันต์ คือวัดระยะขอบเหงือกถึงจุด

ลึกสุดของร่องเหงือกหรือร่องลึกปริทันต์ บันทึก 6 จุดต่อ 1 ซี่ฟันตัวอย่าง เช่นเดียวกับข้อ

3.1

3.3 บันทึกการมีเลือดออกเมื่อตรวจด้วยเครื่องมือตรวจปริทันต์ โดยดูภายใน

15 วินาที หลังการตรวจ และโดยบันทึก 6 จุดต่อ 1 ซี่ฟัน เช่นเดียวกับข้อ 3.1

3.4 การตรวจด้วยเครื่องเพริโอเทมป์ บันทึก 6 จุด ต่อ 1 ซี่ฟัน โดยใส่

เครื่องมือจนถึงก้นของร่องเหงือกหรือร่องลึกปริทันต์ เช่นเดียวกับข้อ 3.1

ตอนที่ 2

ประชากร

ฟันทุกซี่ในช่องปากของผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบ

กลุ่มตัวอย่าง

ฟันแต่ละซี่ในช่องปากของผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบจากผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน

วิธีการดำเนินวิจัย

1. เลือกผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบของภาควิชาปริทันตวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 10 คน
2. ทำการตรวจวัดทางคลินิกเช่นตอนที่ 1
3. วัดระดับการยึดเกาะของอวัยวะปริทันต์ทางคลินิก คือวัดระยะจากรอยต่อเคลือบฟันและเคลือบรากฟันถึงจุดลึกสุดของร่องเหงือกหรือร่องลึกปริทันต์ โดยบันทึก 6 จุดต่อ 1 ซี่ฟันเช่นเดียวกับข้อ 3.1
4. สอนวิธีรักษาอนามัยในช่องปาก และขูดหินน้ำลายและเกลารากฟันโดยใช้เครื่องอัลตราโซนิคส์ขูดหินน้ำลายด้วยหัวขูดชนิด P-10 กระเพาะเอาหินน้ำลายออกมากที่สุดเท่าที่ทำได้ ต่อจากนั้น ใช้เครื่องขูดหินน้ำลายด้วยมือ ขูดหินน้ำลายและเกลารากฟันจนรู้สึกว่ารากฟันเรียบ
5. นัดผู้ป่วยกลับมาวัดผลทางคลินิกและเครื่องเพริโอเทมป์ หลังการรักษาโรคปริทันต์ ในสัปดาห์ที่ 6

ตัวแปรการวิจัย (Variables)

ตัวแปร ประกอบด้วย

1. ดัชนีเหงือกอักเสบ
2. ความลึกร่องเหงือกหรือร่องลึกปริทันต์
3. อาการเลือดออกเมื่อตรวจด้วยเครื่องมือตรวจปริทันต์
4. ระดับการยึดเกาะของอวัยวะปริทันต์ทางคลินิก
5. ผลการตรวจอุณหภูมิ ด้วยเครื่องเพริโอเทมปี

สถิติที่ใช้ในการทำวิจัย

ตอนที่ 1

ค่าดัชนีเหงือกอักเสบ	spearman correlation
ความลึกร่องเหงือกและร่องลึกปริทันต์	spearman correlation
การมีเลือดออกเมื่อตรวจด้วยเครื่องมือตรวจปริทันต์	chi-square (Pearson)

สถิติที่ใช้

ตอนที่ 2

ความลึกร่องเหงือกและร่องลึกปริทันต์	paired t-test, chi-square
ระดับการยึดเกาะของอวัยวะปริทันต์	paired t-test, chi-square
การมีเลือดออกเมื่อตรวจด้วยเครื่องมือตรวจปริทันต์	Wilcoxon Match-pairs Signs-rank test
ดัชนีเหงือกอักเสบ	Wilcoxon Match-pairs Signs-rank test

สถิติที่ใช้

วัสดุอุปกรณ์

1. เครื่องเพริโอเทมปี (Abiodent,USA) (ภาพที่ 1)
2. ชุดตรวจ ได้แก่ กระจกส่องปาก คีมคีบสำลี เครื่องมือตรวจปลายแหลม
3. อุปกรณ์สอนอนามัยในช่องปาก
4. ยูนิตทำฟันพร้อมหัวกรอซ้าและถ้วยยาง
5. เครื่องอัลตราโซนิกส์ขูดหินน้ำลายและหัวขูดชนิด P-10
6. เครื่องขูดหินน้ำลายด้วยมือ ชนิดเกรซีคิวเรตต์ (Gracey curette) หมายเลข 3/4 , 7/8, 11/12 และ 13/14 รวมทั้งซิกเกิล (Sickle) หมายเลข H6 /H7

ภาพที่ 1 . แสดงเครื่องเพริโอเทมป์

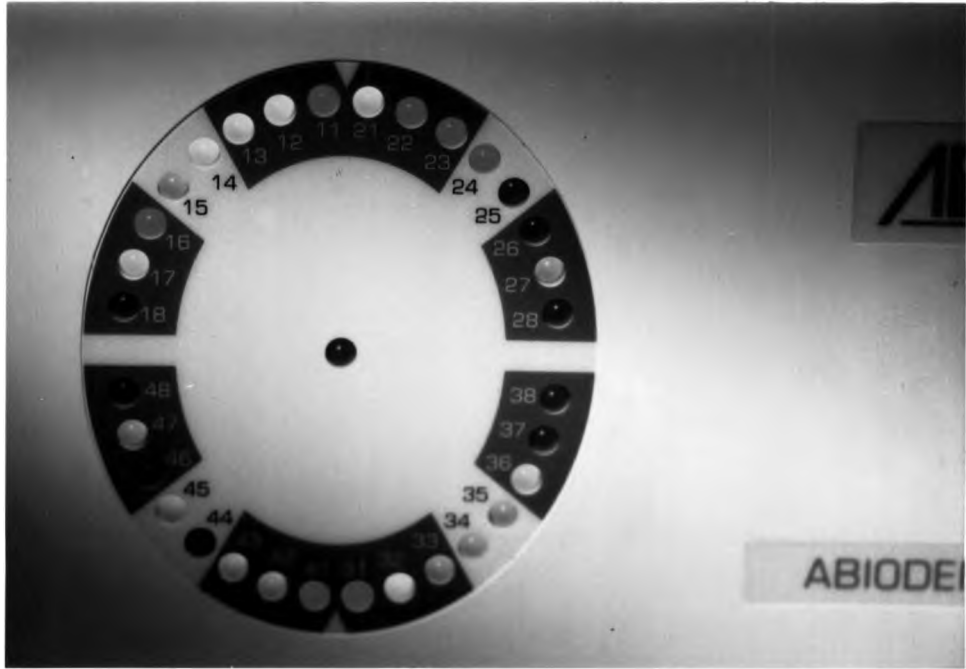
ภาพที่ 2 . แสดงหัววัดพร้อมด้ามของเครื่องเพริโอเทมป์

ภาพที่ 3 . แสดงหัววัดเครื่องเพริโอเทมปี

ภาพที่ 4 . แสดงการใช้เครื่องเพริโอเทมปี

ภาพที่ 5 . แสดงหน้าปัทม์เครื่องเพริโอเทมปีหลังการตรวจอุณหภูมิ

ภาพที่ 6 แสดงเครื่องพิมพ์ผลการตรวจของเครื่องเพริโอเทมปี

ภาพที่ 7 แสดงภาพสวิตซ์เท้าของเครื่องเพริโอเทมปี